

ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ
τον
ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ
Τῷ Ἀγέᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα
Εὐλόγησον, Πάτερ.

Εἴ τις εύσεβης καὶ φιλόθεος, ἀπολαυέτω ταύτης τῆς καλής καὶ φιλόρας παντούρεως. Εἴ τις δοῦλος εὐγνώμων, εἰσελθέτω χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Εἴ τις ἔκαιμε νηστεύων, ἀπολαβέτω νῦν τὸ δηνάριον. Εἴ τις ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας εἰργάσατο, δεχέσθω σύμμερον τὸ δίκαιον ὄφλημα. Εἴ τις μετὰ τὴν τρίτην γῆλθεν, εὐχαρίστως ἔορτασάτω. Εἴ τις μετὰ τὴν ἕκτην ἐφθασε, μηδὲν ἀμφιβαλλέτω· καὶ γὰρ οὐδὲν ζημιοῦται. Εἴ τις ὑστέρησεν εἰς τὴν ἐνάτην, προσελθέτω, μηδὲν ἐνδοιάζων. Εἴ τις εἰς μόνην ἐφθασεν τὴν ἐνδεκάτην, μὴ φοβηθῇ τὴν βραδύτητα· φιλότιμος γὰρ ὁν ὁ Δεσπότης, δέχεται τὸν ἔσχατον, καθάπερ καὶ τὸν πρῶτον· ἀναπαύει τὸν τῆς ἐνδεκάτης, ὡς τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς πρώτης· καὶ τὸν ὕστερον ἐλεεῖ καὶ τὸν πρῶτον θεραπεύει· κἀκείνῳ δίδωσι καὶ τούτῳ χαρίζεται· καὶ τὰ ἔργα δέχεται καὶ τὴν γνώμην ἀσπάζεται· καὶ τὴν πρᾶξιν τιμᾷ καὶ τὴν πρόθεσιν

έπαινει. Ούκουν εἰσέλθετε πάντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ πρῶτοι καὶ δεύτεροι τὸν μισθὸν ἀπολάβετε. Πλούσιοι καὶ πένητες μετ' ἀλλήλων χορεύσατε, νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες εὐφράνθητε σήμερον. Ή τράπεζα γέμει, τρυφήσατε πάντες. Ο μόσχος πολύς, μηδεὶς ἔξελθῃ πεινῶν. Πάντες ἀπολαύετε τοῦ συμποσίου τῆς πίστεως. Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος. Μηδεὶς θρηνήτω πενίαν ἔφανη γὰρ ἡ κοινὴ βασιλεία. Μηδεὶς δδυρέσθω πταίσματα· συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε. Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον· γλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς ὁ τοῦ Σωτῆρος θάνατος. Ἐσθεσεν αὐτὸν. ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενος. Ἐσκύλευσε τὸν ἄδην ὁ κατελθῶν εἰς τὸν ἄδην. Ἐπίκρανεν αὐτὸν γευσάμενον τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ τοῦτο προλαβὼν Ἡσάτας ἔβοήσεν. Ο ἄδης, φησίν, ἐπικράνθη, συναντήσας Σοὶ κάτω. Ἐπικράνθη καὶ γὰρ κατηργήθη. Ἐπικράνθη καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεκρώθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ καθηρέθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐδεσμεύθη. Ἐλαβε σῶμα καὶ Θεῷ περιέτυχεν. Ἐλαβε γῆν καὶ συνήντησεν οὐρανῷ. Ἐλαβεν, δπερ ἔβλεπε καὶ πέπτωκεν ὅθεν οὐκ ἔβλεπε. Ποῦ Σου, θάνατε, τὸ κέντρον; ποῦ Σου, ἄδη, τὸ νῖκος; Ἀνέστη Χριστὸς καὶ Σὺ καταβέβλησαι. Ἀνέστη Χριστὸς καὶ πεπτώκασι δαίμονες. Ἀνέστη Χριστὸς καὶ χαίρουσιν Ἀγγελοι. Ἀνέστη Χριστὸς καὶ ζωὴ πολιτεύεται. Ἀνέστη Χριστὸς καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος. Χριστὸς γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰτα φάλλεται τὸ παρόν τροπάριον τοῦ ἀγίου ἥγος πλ. 8.

Ἡ τοῦ στόματός σου, καθάπερ πυρσὸς ἐχλάμψα
χάρις τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸῦ ὄψιος ἡμῖν
τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις
παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ
λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰτα τό, Κύριε ἐλέησον ἡμέας, καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν κτλ.
Καὶ ποιεῖ μικράν ἀπόλυτιν οὖτως·

Δόξα Σοι· δὲ Θεὸς ἡμῶν, Δόξα Σοι· δὲ ἀναστὰς
ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς δὲ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν. Ταῖς
πρεσβείαις τῆς Παναχράντου καὶ Παναμώμου ἀγίας
αὐτοῦ Μητρός· τῶν δούλων καὶ θεοφόρων Πατέρων
ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ιωακεὶμ
καὶ Ἀννης καὶ πάντων Σού τῶν ἀγίων ἐλεῆσαι
καὶ σῶσαι γῆμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον
πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Εἰτα προσκυνήσαντες καὶ εὐχαριστήσαντες τῷ Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν
ἀξέρχονται.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

